

besiddelse af, herunder patientens signalement.

Såfremt det må antages, at en patient ikke er i stand til at forstå lægens pålæg om at undlade kønsligt forhold eller lægens forklaring om pligten til at lade sig undersøge og behandle, må lægen skriftligt eller mundtligt gentage dette overfor den, som varetager patientens tarv, f. eks. den, som har forældremyndigheden over patienten eller værgen for en personlig umyndiggjort.

Såfremt patienten har henvendt sig til en praktiserende læge, kan denne gøre patienten opmærksom på adgangen til vederlagsfri behandling ved særlige klinikker eller hos visiterende læger.

Undersøgelse og behandling.

Efter lovens § 8, stk. 1, skal der i hver amtskommune samt i Københavns og Frederiksberg kommuner tilvejebringes adgang til vederlagsfri undersøgelse og behandling af kønssygdom. Ifølge indenrigsministeriets cirkulære til kommunerne (bilag 3) kan vederlagsfri undersøgelse og behandling for kønssygdom ske dels hos visiterende læger, dels ved klinikker udenfor sygehusvæsenet og dels ved klinikker under sygehusvæsenet. Den nærmere organisation af bekæmpelsen skal efter lovens § 9 fastsættes i en organisationsplan, der skal godkendes af sundhedsstyrelsen.

Hvis en læge, der ikke er ansat ved en klinik eller som visiterende læge, og som søges af en patient, der mener at lide af en af de af loven omfattede kønssygdomme, vælger straks at henvise patienten til en klinik eller en visiterende læge, skal han underrette denne. Hertil benyttes formular 00.00, der består af et gennemskrivningsformularsæt, som yderligere omfatter en genpart, der udleveres til patienten, og en genpart til lægens eget brug.

Påtager lægen sig behandlingen, men finder, at han efter omstændighederne ikke er i stand til at gennemføre en effektiv smitteopsporing, underretter han den stedlige klinik eller visiterende læge, som herefter varetager det videre fornødne med hensyn til smitteopsporing. Samme formular som ovenfor nævnt kan anvendes hertil.

Smitteopsporing.

Af hensyn til en effektiv smitteopsporing

må der lægges stor vægt på, at de læger, der påtager sig behandling af kønssygdomme, anvender betydelig omhu på at opnå oplysning om, hvem der kan have smittet patienten, og hvem patienten selv kan have smittet. Det bemærkes, at patienten ikke har pligt til at give oplysning herom.

Såfremt en læge, der ikke er ansat ved en klinik eller som visiterende læge, ikke selv ønsker at indkalde smittekontakter til undersøgelse og behandling, skal han meddele de oplysninger, han har modtaget til den stedlige organisation.

Det må tillægges den største betydning, at lægen videregiver de for ham foreliggende relevante oplysninger til den stedlige organisation for kønssygdomsbekæmpelse også i de tilfælde, hvor patienten kun kan give mangelfulde oplysninger om smitekilden.

I overgangsperioden, indtil der foreligger en godkendt organisationsplan for vedkommende kommune, gives meddelelser om smittekontakter m. v. til embedslægeinstitutionen, der endvidere giver smittekontakterne pålæg om at lade sig undersøge og behandle.

Udeblivelse.

Udebliver en patient fra undersøgelse eller behandling ved en klinik eller hos en visiterende læge, retter denne henvendelse til patienten for at få ham til at indfinde sig. Hvis patienten ikke efterkommer dette, skal der foretages indberetning til den stedlige embedslægeinstitution.

Udebliver en patient fra aftalt behandling hos en læge, der ikke er ansat ved en klinik eller som visiterende læge, skal der foretages indberetning til den stedlige klinik/visiterende læge, som herefter skal gå frem som foran anført.

Søfolk.

Søfolk, der i henhold til Brüsselerkonventionen af december 1924 har krav på vederlagsfri behandling for kønssygdomme, må antages normalt at henvende sig til de særlige klinikker eller til de visiterende læger og kan eventuelt henvises hertil.

Imidlertid vil de også kunne behandles hos praktiserende læger; såfremt lægen påtager sig undersøgelse og behandling, skal de fornødne oplysninger om undersøgelse,